

Referat fra møte i Kringkastingsrådet 24.04.03

Møtet, som ble ledet av Kjellbjørg Lunde, ble holdt i møterom 7/8 i Radiohuset, 4. etasje og hadde følgende dagsorden:

Publisert: 3/6-2003 00:00

0930: NRKs dekning av krigen i Irak
Innledning ved programdirektør Anne Aasheim, utenriksredaktør Gro Holm og utenriksmedarbeider Jan Espen Kruse

1100: Hva mener befolkningen om NRK?
Presentasjon av profilundersøkelsen 2002 ved kringkastingssjef John G. Bernander

1130: Om arbeidet ved publikumssenteret i Mo i Rana.
Orientering ved leder Gunn Helen Berg

1205: Lunsj

1300: Programdirektørens orienteringer
Kringkastingssjefen informerer
Eventuelt

Til stede fra rådet:

Kjellbjørg Lunde
Anne Kathrine Slungård
Bjørn Brusevold
Thorbjørn Bratt
Bård Vegar Solhjell
Per A Olsen
Paul Leer Salvesen
Cathrine Sandnes
Randi Karlstrøm
Hanne-Grete Brommeland Larsen
Hallgrim Berg
Kjellaug Nakkim

Forfall: Geir Mo
Roy Jacobsen
Nita Kapoor
Long Litt-Woon
Nancy C. Porsanger

Til stede fra NRK:

Kringkastingssjef John G. Bernander, programdirektør Hans-Tore Bjerkaas, økonomidirektør Tore Olaf Rimmereid, distrikts- og nyhetsdirektør Anne Aasheim, markeds- og kommunikasjonsdirektør Merete Lütken, programdirektør Kari Werner Øfsti, leder NRK Forskningen Sissel Lund

Til stede fra sekretariatet:

Rådssekretær Leif Stavik, referent Vetle Daler

NRKs dekning av krigen i Irak

Nyhetsdirektør Anne Aasheim og utenriksredaktør Gro Holm redegjorde for hvordan NRK dekket krigen i Irak. (Se vedlegg for Anne Aasheims innlegg)

– Vi var først på lufta, klokken 0400 den natten krigen startet, og det var viktig for moralen internt. Vi sendte hver halvtime i begynnelsen, så kontinuerlig fra 0630. Vi følte det gikk veldig greit, selv om vi justerte oss litt etterhvert, sa Gro Holm. – Vi hadde flere medarbeidere i området, blant annet Lars Sigurd Sunnanå, men vi brukte frilansjournalist Åsne Seierstad mest. At hun dukket opp – vi visste ikke

om det før vi leste det i Aftenposten – betydde en kvalitativt stor forskjell for vår dekning. Hun er frilanser, og vi hadde i utgangspunktet ikke noe ansvar for henne. Men vi inkluderte henne i vårt evakueringsopplegg, sa Holm. Hun mente at hovedspørsmålet i ettertid er om NRK burde vært «embedded» – knyttet til amerikanske styrker ute i felten. – Jeg var kritisk før krigen, men er i tvil i ettertid. Jeg tror det går an å være med og samtidig beholde den kritiske distansen, men det forutsetter at journalistene kan det militære vokabularet, og at de helst vet mer enn soldatene. Vi måtte også hatt et uavhengig team i nærheten, som kunne følge opp med uavhengige saker.

Vi hadde også et problem mht hva vi skulle kalle styrkene. Vi begynte med «koalisjonsstyrkene», men gikk etterhvert over til «invasjonsstyrkene» eller «de amerikansk-ledede styrkene», eller «angrepsstyrkene». Vi fikk også et problem med doseringen av militæranalyser – det ble for mye, og vi tonet det litt ned. Den sivile delen dekket vi i den grad vi hadde mulighet til det, sa Gro Holm. – Vi tok dessuten stilling til om krigen var i strid med folkeretten, og vi fulgte Norges rolle tett frem til krigen startet. Alt i alt fungerte dekningen omtrent som planlagt. Vi fulgte opp sakene i magasinflatene, og selv om vi gjorde små skjønnsfeil, er jeg ganske fornøyd, sa hun.

Jan Espen Kruse var i området under krigen, og han fortalte om sine opplevelser fra Kuwait. – Det var helt nytt for meg å skulle ta på vernedrakt og gassmaske og å ha sprøyte klar i tilfelle angrep med kjemiske våpen. Vi ble også kurset i forkant, sa Kruse, som mente at det var en påkjenning å leve med usikkerheten hele tiden. – Det som også var nytt for meg, var at briter og amerikanere juler så det renner. De driver massiv propaganda, og serverer blanke løgner. Det er uvant med militære ledere som juler deg rett opp i trynet. Vi forutsetter jo gjerne at representanter for myndighetene i vår kultur snakker grovt sett sant. Å sile ut hva som var sant, var derfor en utfordring, sa Kruse, og fortsatte: – Vi er også vant til å samarbeide med andre stasjoner, men her tok de null hensyn til oss. Man var heldig om man kom på en liste for å være med på en tur. Det var utrolig byråkratisk samtidig som de amerikanske og britiske journalistene hadde helikoptre til disposisjon. Fristelsen var derfor enorm til å kjøpe seg en egen GPS og gå inn i Irak på egen hånd. Men risikoen ble for stor.

Jan Espen Kruse mente også at det ville vært fornuftig med et «embedded» team. – Den teknologiske utviklingen går så fort at vi ikke er helt på høyden lenger. NRKs fotografer er glade i sine store kameraer, men de er ikke så bra i slike situasjoner. Et kamera kan nemlig se ut som et rakettvåpen. Det er ikke tingen å dra opp for å filme i skjul. Vi bør ha mindre og mer fleksible kameraer. Dessuten måtte vi redigere på et hotellrom i Kuwait City, mens vi egentlig burde brukt laptop og videophone ute i felten. Jeg ble imponert over dem som ikke var avhengig av å komme seg tilbake til redigeringsstedet. Dette er veien videre, dette er fremtiden. Vi kan ikke utelukke flere konflikter i tida fremover, og da bør vi være operative på en annen måte, sa Jan Espen Kruse.

I sitt forberedte innlegg sa Anne Kathrine Slungård at NRKs dekning har vært bønn solid. – NRK var også tidlig ute med massiv dekning, så det var naturlig å velge NRK. Dere var bra på oppdatering av nyhetene- også på tekst-TV. Det er bra å ha en kanal som kan filtrere ut sannheten for oss. Jeg synes heller ikke det var for mye militæranalyse. Det var informativt fra folk med troverdighet og autoritet. Det jeg savnet i begynnelsen, var det humanitære aspektet. Vi fikk en del bakgrunnsstoff i magasinprogrammene, men burde vi kanskje fått mer av det i de ordinære nyhtessendingene også? spurte Slungård, og fortsatte: – Det blir dessuten en vanskelig balansegang mellom informative nyheter og «reality-TV». Faren er at det hele blir et spill.

Anne Kathrine Slungård mente også at det var riktig å bruke Åsne Seierstad, men at det til tider kunne bli litt for mye «Åsne i bomber i Bagdad» – at det ble for mye fokus på hennes opplevelse der og da. Når det gjelder å være «embedded», mener jeg at det var bedre å være der dere var enn å utsette integriteten sin for kritikk. Jeg synes også at dekningen tok litt vel mye av i retning vår egen politiske andedam, sa Slungård. Hun sammenlignet også NRK og TV 2: – TV 2 ble jeg fort ferdig med. Det ble for tabloid, grunt og lettvin. Jeg håper dere også bruker mye ressurser på det som skjer etter at krigen er over. Når det gjelder språket, gjorde dere et kvantesprang i forhold til forrige Gulf-krig, roste Anne Kathrine Slungård.

– NRKs dekning var veldig bra, sa Bård Vegar Solhjell i stt forberedte innlegg. – Men det er et tankekors at særlig amerikanske mediers dekning av krigen er et stort spill. For eksempel fikk Pentagon det akkurat som de ville da Jessica Lynch ble reddet fra sykehuset. Dette var en historie laget av myndighetene som ble slått stort opp i mediene, sa Solhjell, og fortsatte: – I min korte voksentid har den norske dekningen av militære konflikter blitt kraftig forbedret. Den har blitt mer kildekritisk, og nivået på NRKs journalistikk er høyt. At vi ikke var part i krigen kan kanskje være noe av grunnen til at dekningen ble såpass balansert. Bakgrunnsinformasjonen fra NRK var også god, og Bjørn Hansen er utrolig dyktig, spesielt mht militæranalyse.

Bård Vegar Solhjell syntes også det var bra at NRK tonet ned bruken av 3D-kart og grafikk. Han var også enig i at det var riktig å trekke ut Lars Sigurd Sunnanå og å bruke Åsne Seierstad. – Men jeg savnet mer

om dagliglivet i Irak under krigen – om mennesker som ikke levde i direkte risiko hele tiden, sa Solhjell, som også mente det var positivt med mediedebatten som kom underveis. Når det gjelder kritikken av bilder av amerikanske krigsfanger på irakisk og arabisk TV, påpekte Solhjell at vi dagen før hadde sett tilsvarende bilder av irakiske fanger på vestlig TV. Bård Vegar Solhjell stilte seg tvilende til om det er mulig å være "embedded" uten å bli påvirket når journalistene blir dratt sosialt inn i den styrken de følger. – Eksemplet er VG, som gikk fra å være nøkterne til å være helt halleluja. Mitt råd er at dere analyserer dette nøye før dere går inn på noe sånt. Hva forresten med å gjøre som BBCs Arab News Watch og se hvordan krigen dekkes andre steder? Solhjell foreslo også at man tar en kvantitativ evaluering – hvor mye ble brukt fra de forskjellige kildene? – Kanskje NRK også burde dra i gang en bredere, internasjonal debatt om krigsdekningen? foreslo Solhjell.

– Jeg er imponert over språkbruken i dekningen, sa Paul Leer-Salvesen. – Dere ble ikke fanget i retorikk, men hadde høy språklig bevissthet. Det jeg håper dere tar tak i nå, er hva krigen kostet – av sivile liv, plyndring, hvor mye som gikk tapt. For øvrig er jeg fortvilet over plasseringen av sportsnyheter i Dagsrevyen og Kveldsnytt. Det skurret i disse ukene. Jeg mener ikke at man skal forlate sporten, men dette aktualiserer en debatt om hvor sportsnyhetene skal komme, mente Salvesen.

– Jeg vil gi den norske dekningen terningkast 3 og NRKs dekning terningkast 4, sa Hallgrim Berg, som på langt nær var fornøyd med det han hadde sett og hørt. – Jeg er skuffet over at alle avisene hadde likelydende artikler. Alle går i flokk, og det er «vedtatt» at Bush er dum, og at USA er «the bad guys». Jeg savner fokus på at dette trolig var den mest humane krigen noensinne med så stort omfang. Det har vært lite anerkjennelse og ros til de krigførende for å være skånsomme, mente Hallgrim Berg. Han var imidlertid fornøyd med språkbruken. – Men jeg blir litt skremt når Gro Holm sier at det er lettere for NRK å innta et standpunkt når flere andre mener det samme.

Cathrine Sandnes savnet tilstedeværelse med egne bilder fra Irak. – Det blir mange mennesker som står og snakker. Det ideelle ville være fler bilder, ikke nøyaktig det samme som resten av verden får. Hva med å ha en arabisktalende journalist i områdene? Jeg savner også litt mer om kildebruken. Hvordan forholdt dere dere til dette? Jeg synes for øvrig Åsne gjorde en god jobb mht å skildre hverdagslivet. Men hvem er «irakere jeg har snakket med»? Hvem refererte hun? Hun er ikke flink nok til å referere sin egen kildebruk, mente Sandnes.

– Jeg er skuffet over mediene generelt, for bildet her er ikke svart/hvitt, sa Torbjørn Bratt. – TV 2 viste filmen «Wag the Dog» underveis, og den gir et godt bilde på hvordan det fungerer. Når det gjelder å bli "embedded", synes jeg det var riktig å være tilbakeholden, sa Bratt, som også mente det var en tendens til å fokusere for mye på det spektakulære. – På den annen side er dere flinke til å velge riktige fagfolk.

– NRKs dekning var solid, og jeg er glad for at dere forlot det grafiske «risk»-aktige uttrykket, sa Kjellaug Nakkim, som mente at det var litt for ofte de samme ekspertene som gikk igjen både i radio, TV og avisene. – Det er viktig med fokus på at all krig er ille, men jeg savner litt oppfølging på hvor få tap det egentlig var. Jeg er også glad for fokuset på Nord-Irak. Norske medier har vært langt bedre enn dem i en del andre land, konkulderte Nakkim, som også roste SVT for deres dekning.

– Jeg får en følelse av trygghet når jeg ser på NRK, særlig fordi jeg hørte Gro Holms planer på forrige møte, sa Bjørg Brusevold. – Jeg savnet imidlertid mer om at det internasjonale samfunnet settes på prøve. Det ble litt for mye tanks i ørkenen. Jeg har behov for å få vite mer. Når det er sagt, synes jeg dekningen har vært ryddig, dere har gjort et godt forarbeid.

Kjellbjørg Lunde var enig. – Det er god sammenheng mellom det som ble sagt her på forrige møte og det som blir sagt i dag, sa hun. – Rådet er i hovedsak veldig godt fornøyd. Men vi er også opptatt av hvordan dette vil bli fulgt opp. Det er uhyre viktig å fortsatt bruke ressurser på å belyse utviklingen. Ofte blir lite av det som blir lovet av gjenoppbygging på forhånd gjennomført. Det er for øvrig kjekt å se nye og yngre eksperter. NRK bør videreutvikle et bredt spekter av eksperter.

Kjellbjørg Lunde minnet også om at 14 millioner mennesker står i fare for å sulte ihjel i Etiopia. – Dere må være bevisst på prioriteringen her, sa hun.

Hanne-Grete Brommeland Larsen var opptatt av propagandaen og sannheten i krigen. – Hvordan skjære igjennom propagandaen? Jeg er kanskje naiv, men jeg trodde ikke det var så mye propaganda fra USA. Jeg tror det er bra dere ikke var "embedded" fordi jeg tror det ville gått på bekostning av troverdigheten, sa Larsen.

Per A. Olsen var generelt fornøyd med dekningen og mente han hadde fått de mest troverdige nyhetene av NRK og BBC. – Jeg er også kritisk til "embedded"-problematikken, men dere burde kanskje vært det.

Hvis noen skal være "embedded", bør det nettopp være medier som NRK. Jeg synes også NRK var bra på analyser, med fagfolk som snakker forståelig norsk. Men jeg savnet mer debatt om folkeretten, sa Olsen.

Balansert og troverdig var ordene Randi Karlstrøm brukte for å karakterisere NRKs dekning. – Men det er et paradoks at andre kriger i verden ikke får 1 % av dekningen denne krigen har fått. Jeg er glad at dere ikke var med på tanks, og det var bra å ha Åsne i Bagdad. Hun ga oss illusjonen om å være med der det skjer. Det var ikke så viktig hva hun sa, men at hun var der. Jeg synes for øvrig det er et problem at irakerne fordummes og forenkles, sa Karlstrøm, som også lurte på hvordan samarbeidet med andre lands journalister – bortsett fra engelske og amerikanske – fungerte.

– Grensene for vår dekning gikk på sikkerhet og ressurser, sa Gro Holm. – Blant annet hadde vi ikke fotograf i Bagdad, og vi abonnerte ikke på Al Jazeera. Vi burde kanskje brukt en arabiskspråklig medarbeider til å overvåke Al Jazeera. Når det gjelder bildene av krigsfanger, hadde vi rett og slett ikke tenkt på at det ikke var lov.

Dekningen av sivile var også et praktisk og sikkerhetsmessig spørsmål. Så det ble mye journalistikk fra hotell. Men Åsne skulle gi oss et bilde av stemningen i byen, og det klarte hun. Hun var nøktern og ikke selvfokusert og det hadde en egenverdi å ha en reporter der.

Holm kunne fortelle at NRK samarbeidet med DR og YLE om fotograf. – Vi leide ut vår fotograf, men vi hadde ikke noe tett, institusjonalisert samarbeid med andre stasjoner. Når det gjelder framtida, vil vi blant annet følge opp dette med masseødeleggelsesvåpen. Vi er også på jakt etter de gode historiene inne i Irak, og vi vil følge opposisjonen. Vi vil også følge opp amerikansk økonomi og NATO, EU og FNs framtid.

– Vi har aldri sendt så mye fra en begivenhet, det var en dimensjonering helt i overkant. Det er vanskelig å vite hvordan man skal dimensjonere. Skal vi være først eller størst? For oss er å være størst det primære. Dagsrevyen er den største sendingen, og vi har derfor spart analysene til denne, sa Anne Aasheim. – Når det gjelder Barne-TV, har vi stor respekt for det, og vi tok ut Barne-TV bare en dag da krigen startet. Vi gjorde grundige overveielser. Men vi mener også at det er foreldrenes ansvar å skåne barna.

Til kritikken mot flokkmentaliteten hadde Aasheim følgende kommentar: – Vi lever i et lite land og mediene ligner på hverandre. men det er en myte at vi er helt like TV 2. Vi er nok mer ulike enn vi tror, sa Anne Aasheim.

Hva mener befolkningen om NRK?

- Vi ligger høyt når det gjelder troverdighet og mangfold – jeg er stolt av at 93 % oppfatter oss som troverdig, sa John G. Bernander i sin orientering om profilundersøkelsen 2002. Han trakk også fram at andelen som svarte at NRK er nyskapende, er lav, men økende. – Vi skal være store, trygge og mainstream, men vi ønsker oss høyere score på dette punktet. Vi er på vei – blant annet utkonkurrerer vi MTV med vår interaktive musikkvideosending på NRK2. NRK anses også for å være veldrevet, og antallet som mener de får valuta for lisenspengene, øker også. Se for øvrig vedlegg.

– Det ser ut til at NRK er på rett vei i forhold til sine mål, sa Anne Kathrine Slungård, som trodde at høy score mht «veldrevet», har med omorganiseringene å gjøre – at folk får inntrykk av at NRK tar tak i ting. Kjellaug Nakkim var enig. – Turbulens fører ofte til noe bedre, sa Nakkim, som lurte på om fotballsendingene i NRK mer og mer går på bekostning av mindre idretter.

– Jeg stusser litt over at kvinner mener de får mindre igjen for lisenspengene enn menn – fordi NRK er en kulturinstitusjon, sa Hallgrim Berg.

– Det er et evig dilemma mellom trygg/traust/troverdig og nyskapende, mente Torbjørn Bratt.
– NRK bør utforske dilemmaet og heller trå over grensen enn å være for trygg, mente han.

Randi Karlstrøm mente at det positive økonomiske resultatet slår ut positivt i undersøkelsen.
– Men når det gjelder valuta for lisenspengene, synes jeg dere bør spørre de 13 % som bare får inn NRK1, sa hun. Kjellbjørg Lunde ville vite om nyskaping måles kvalitativt eller kvantitativt. Bjørg Brusevold mente at kjønnsdimensjonen er interessant i slike undersøkelser. – Vi ser blant annet at kvinner er mer dramainteressert, svarte Bernander. – Og vi ser at sport og nyheter er mer maskulint, supplerte Sissel Lund fra NRK Forskningen.

– Vi har fortsatt ambisjoner om å dekke små idretter, men de kan nok få trangere tider, sa Hans -Tore Bjerkaas. – Vi har berget de norske fotballrettighetene i en pool, og vi må ivareta denne avtalen. Dessuten ser vi at det blir mindre og mindre aktuelt med sportsmagasiner og mer aktuelt med direktesendinger. Så Sportsrevyens dager er nok talte. Men de mindre idrettene blir en del av det nye 4-4-2-tilbudet, sa Bjerkaas.

– Vi er klar over problemet med balansen mellom nyskapende og traust, og heldigvis har vi flere kanaler å teste nye konsepter i, f.eks. NRK2, sa John G. Bernander, som også mente at stor debatt om ting NRK har gjort, har bidratt til større positiv oppmerksomhet om bedriften.

– Hele kommunikasjonsenheten vår er med på å danne bildet av bedriften, sa markeds- og kommunikasjonsdirektør Merete Lütken. – Publikumscenteret er en del av dette bildet – de hadde 60 000 tilbakemeldinger i fjor.

Om arbeidet ved publikumscenteret i Mo i Rana

– Publikumscenteret i Mo i Rana ble opprettet i 2000 som en enhet som skal øke servicen overfor publikum, sa leder Gunn Helen Berg. – Ingen blir møtt av talemaskiner hos oss, og alle skal få svar. Telefoner og e-post svarer vi på umiddelbart, faks i løpet av to dager og brev i løpet av en uke, sa Berg, som også kunne fortelle at kun 2 % av henvendelsene kommer pr faks og brev – resten på telefon og e-post. Berg viste også til enkelte trender mht henvendelser fra publikum. – Mange vil ha kopier av innslag der de eller noen de kjenner har vært med, noe vi i så fall tar betaling for. Vi får også mange repriseønsker, spesielt fra foreldre som vil ha sine barne-TV-favoritter tilbake, sa hun, og fortsatte: – Vi har en veldig trivelig jobb, og er ikke bare en klagemur. Vi får mange telefoner fra folk som er genuint opptatt av NRK, og vi får mange rare spørsmål som det er vanskelig å svare på. For eksempel om programmer som går på konkurrerende kanaler.

– At det kommer stadig færre klager til K-rådet, er kanskje et utslag av at folk henvender seg til Publikumscenteret isteden, sa John G. Bernander.

– Føler dere at dere får gitt tilstrekkelig tilbakemelding til ledelsen? spurte Randi Karlstrøm. – Vi får ikke mye tilbakemelding fra lederne, men jeg håper det er fordi informasjonen fra oss er så bra, svarte Berg. Hun kunne også bekrefte, på spørsmål fra Paul Leer-Salvesen, at en del også ringer fordi de er moralsk forarget. Berg kunne imidlertid avkreffe at det finnes oversikter over alder og kjønn på dem som kontakter publikumscenteret. – Det er viktig at folk føler at de blir hørt, sa Kjellbjørg Lunde.

– Det er også viktig at NRK har en enhetlig måte å svare på henvendelser på, og det er publikumscenteret med på å bidra til. Dessuten sitter de jo etterhvert på en erfaringsdatabank, slik at de vet hva de skal svare hvis de samme spørsmålene kommer igjen. Det er en stor fordel at vi får publikumshenvendelsene ut av selve NRK-systemet, slik at programskaperne kan konsentrere seg om kjernevirksomheten, sa Merete Lütken.

Randi Karlstrøm foreslo at K-rådet burde bruke mer av informasjonen som samles inn ved publikumscenteret. Lunde var enig. – Dette skal vi utvikle videre. Hanne-Grete Brommeland Larsen ville vite om det fortsatt er noen som ringer direkte til programlederne, og det kunne Berg bekrefte.

Programdirektørens orienteringer

Hans- Tore Bjerkaas

– Lyttertiden på radio økte i 1. kvartal, og NRK har en god andel av dette.

– TV-vinteren har vært utenom det vanlige sterk, vi har hatt uvanlig stor markedsandel. Årsakene er trolig VM på ski, sterke programmer og relativt liten konkurranse. Det norske kommersielle markedet er lite, uten kjempesterk konkurranse. Det betyr ikke at vi er Europa-mester eller verdensmester, men norgesmester. Det er et stykke fram til den internasjonale eliten.

– En gruppe har vurdert kvalitetsbegrepet og leverte sin innstilling 1. april. Dette er et spennende innspill til et felles språk for å snakke om kvalitet på tvers av divisjoner og eksterne leverandører. Vi vil ta dette i bruk for fullt fra neste hovedbestilling – altså fra høsten 2004.

Kringkastingssjefen informerer

– Hans-Tore fratrer i neste uke. Jeg benytter anledningen til å si tusen takk for følget. Det vil bli et savn ikke å ha Hans-Tore her. Han har vært en pioner på å utvikle rollen som kringkaster. Vi vil bruke noe tid

på å finne en langsiktig erstatter. I mellomtiden fungerer Kari Werner Øfsti, og det er jeg glad for. Hun har en av de bredeste erfaringene her. Jeg føler meg trygg på en periode med konsolidering og raffinering av begrepet kringkaster.

Også Kjellbjørg Lunde takket Bjerkaas for samarbeidet og hans aktive medvirkning i Kringkastingrådet.

Eventuelt

– Første påskedag, kristenhetens største dag, var den tristeste TV-dagen jeg kan huske, med et utrolig kjedelig programskjema, sa Randi Karlstrøm.

Bård Vegar Solhjell ville gjerne vite mer om planene for dekningen av valgkampen.

Torbjørn Bratt foreslo, i lys av suksesser som Brigaden og Eldrebølgen, en serie om politikere. – Hva med å bruke dramaets virkemidler for å belyse et viktig samfunnsområde og slik øke statusen til politikere? spurte han.

Kjellaug Nakkim mente det er viktig å være seg bevisst på at det er kommunevalgkamp og ikke stortingsvalg vi snakker om. Bernander kunne fortelle at NRK har fokus på dette, og at man jobber med å raffinere temaene. Per A. Olsen påpekte at både NRK og politikerne har et ansvar for å synliggjøre lokalpolitikken. Bård Vegar Solhjell fulgte opp: – NRK vil ofte utsette beslutningen om hva som skal sendes til siste minutt. Dermed må partilederne holde seg i Oslo fordi de kanskje skal på TV. Det er et problem. Paul Leer-Salvesen var enig. – Jeg minner om at det er en fordel å komme seg ut av Oslo-gryta. Og NRK må være minst like kritiske ved lokalvalg som ved stortingsvalg.

– I teorien er jeg enig, men vi vil jo mest mulig på TV også. Derfor bør NRK være mer ute i distriktene under valgkampen, sa Solhjell.

– Jeg føler at man må være med på å spille spillet for å vinne valget. De viktige lokalsakene blir kanskje ikke engang tema, sa Randi Karlstrøm. – Bruk lokalsendingene mer og start tidligere, var hennes råd til NRK-ledelsen. Torbjørn Bratt var helt enig. – Når rikspolitikere kommer til f.eks. Trondheim, fortrenger det all lokal politikk. Kjellaug Nakkim fulgte opp: – Det kommer jo helt an på hva lokalpolitikkerne setter på dagsorden. Det kan bli mye halm her. NRK må ha en journalistisk vinkling og ikke bare følge blindt det politikerne sier. Jeg synes journalistene er for snille, stiller for få spørsmål og setter seg for dårlig inn i temaene, sa Kjellaug Nakkim.

– Er det tett kontakt mellom DK-ene og Marienlyst? spurte Bjørg Brusevold, som også anbefalte et sterkt skille kommune-/fylkestingsvalg og stortingsvalg. – Men jeg lurer litt når politikerne ikke er sterke nok til å sette sine egne saker på dagsordenen, sa hun.

– Jeg er sjokkert over denne debatten – det er klart NRK ikke er det politiske miljøets forlengede arm. NRK har heller ikke noe ansvar for å legge til rette for en best mulig valgkamp. Men NRK skal dekke valgkampen kritisk og på vanlig journalistisk måte, sa Paul Leer-Salvesen, og fortsatte: – Jeg kunne ønske mer av komparativ journalistikk. At man løfter blikket litt. Hvordan løser de lignende problemer i Finland? Eller Sveits? Dessuten – hvis det ikke skjer noe interessant lokalt, suges vi mot den sentrale politikken. Når jeg ser valgsendingen på valgdagen, er min primærinteresse landsstatistikken og ikke den lokale, sa Leer-Salvesen. Per A. Olsen var enig.

– Men allmennkringkasteren skal også ha et allment ansvar, påpekte han. – Dessuten er jo Stortinget den viktigste lokalpolitiske aktøren.

Olsen innrømmet også at det viktigste er å være på TV. – Og det kan bety mindre reising ut i landet, sa han.

– Det finnes gode lokalsaker som aldri kommer frem, hevdet Randi Karlstrøm. – Lokal samfunnsdebatt er utrolig nødvendig. Det jeg ofte reagerer på, er at TV-selskapene sier: Dere stiller med den og den personen, ellers får dere ikke være med. Det er å gå over streken, da er det showet de er ute etter.

– Det er klart redaksjonen selv skal bestemme hvem de vil ha med i programmet, parerte Bård Vegar Solhjell.

– Men det er ikke bra for lokalvalgkampen at folk bare ser de 4-5 samme politikerne på TV hele tiden. Cathrine Sandnes var enig. – Jeg er ufattelig lei av å se de samme trøtte trynene dag ut og dag inn. Kan man ikke bruke lokalvalgene til å hente fram nye TV-ansikter?

– Vi forsøker etter beste evne å skildre de lokale sakene. Og vi prøver å finne temaer som går på tvers av partienes egne oppfatninger, sa Bernander.

Dette temaet kommer opp igjen på augustmøtet (21/8)

14.05.03

Vetle Daler